

1908-07-19

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 1 2 0

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9228>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' επιστολάς τῆ Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ἡ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ

Ὁ παρσιμώδης πλέον καταστάς τρίτος εὐρίσκειται καὶ πάλιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Σύμψας ὁ ἀντικειμενικὸς Τύπος ἐν χορῷ κηρύσσεται καὶ πάλιν ὑπὲρ τῆς διὰ τρίτου λύσεως τοῦ ἀπὸ ὀκταετίας καὶ πλέον συνταρασσόντος τὴν ἀτυχῆ ἡμῶν Ἐκκλησίαν Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος. Τὸ Λεμεσιανὸν «Νεῦδος» (= «Ἀλχθία») ἰδίᾳ μέχρι τοσοῦτου προβαίνει, ὥστε νὰ θεωρῆ τὴν λύσιν ταύτην, τὴν διὰ τρίτου, «κρείττονα καὶ τῆς γενομένης λύσεως» τ. ἔ. τῆς ἐν Κων/πόλει ὑπὸ Ἰωακείμ τοῦ Γ' ἀντικανονικῆς καὶ αὐθιγροῦς ἐκλογῆς τοῦ τέως Κυρηνεῖας ὡς Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου. Ἐνοεῖται ὁμῶς ὅτι τοῦτο οὐδένα ἐκπλήττει τῶν ὅπως δῆποτε παρικολοῦθόντων τὰ ἐν Κύπρῳ διαδραματιζόμενα, ὡς καὶ τὴν κατὰ πάντα ἀμεμπτον (!) πολιτείαν τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῆς καταχθείσης φαρίας. Τοῦ ἀντίον μάλιστα πᾶς τις ἔχων οὐδ' ὅφει τὰ καθύπερθε μὲν ἐβαλλόν, ὅσοι δὴ ποτε τοῦ νῦν ἔχουσι καὶ τοῖς μὴ ἐθελουφλοῦσιν ἐλατρία τῆς τοιαύτης αὐτῶν πολιτείας, ἔσπερε νὰ προσδοκᾷ ὡς θεβαίαν τὴν νέαν αὐτῶν εὐτυχητὴν μετοβολήν. Οὐδ' ἴσο δυνατόν ἄλλως γενέσθαι, ἀφοῦ ὡς γνωστὸν, ἐκείνο τὸ ὅποιον ἡγάγησαν αὐτοῦς τὸ πρῶτον νὰ υἱοθετήσωσι τὴν διὰ τρίτου λύσιν ὑπῆρξεν ἡ ἰδέα, ἡ μάλλον ἡ πεποιθίσις, ἣν εἶχον λίαν ὀρθῶς σηματίζει περὶ τοῦ ἀπολύτου ἀδυνατοῦ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κατ' ἀνάγκην ἐκλεκτοῦ αὐτῶν τέως Κυρηνεῖας, μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου, σκοπῆς δ' αὐτῶν, ὅπως ἀποκλείσωσι καὶ τὸν ἄγ. Κιτίου, περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὅποιου οὐδὲποτε ἀμφεβαλλόν, ὅσοι δὴ ποτε καὶ οἱ δῆποτε καὶ ἂν ἦσαν ὁ ἀντίπαλός του εἴτε Κύπριοι, εἴτε καὶ ξένοι. Ἄλλως τε δὲ πασιγνώστον τυγχάνει διὰ Κυρηνεῖας μὲν οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐν Κύπρῳ, ἀλλὰ ἀντικειμενικῆ. Οἱ ἡγήται δὴλ. τῆς μερίδος ταύτης, ὡς κύριον αὐτῶν σκοπὸν αἰετοῦ εἶχον οὐχὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τέως Κυρηνεῖας, ἀλλὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἄγ. Κιτίου. Ἦρκει καὶ ἄρκει, δι' αὐτοῦ, ὁ Κιτίου νὰ μὴ γίνῃ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ἄς γίνῃ οἰσοδήποτε ἄλλος; διὰ τοῦτο δὲ καὶ προθύμως ἐγκαταλείπουσι τὸν ἐκλεκτὸν τῶν ἂμ' ὡς νομίσασιν ὅτι ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐκλογὴ οἰσοδήποτε ἄλλου καὶ ἀποκλείεται ὁ ἄγ. Κιτίου. Ἀρ' ἔτερος ὁμῶς ἂμ' ὡς πεισθῶσιν ὅτι ἐξασφαλίζεται ὁ ἀποκλεισμός τοῦ ἄγ. Κιτίου, ἔστω καὶ δι' ἐκλογῆς τοῦ κατὰ συνθήκην ἐκλεκτοῦ τῶν τέως Κυρηνεῖας, λησμονοῦσιν τὸν τρίτον. Τοῦτο περιττῶς μαρτυροῦσιν αὐτὰ τὰ πράγματα.

Μέχρι τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1902 ἐνέμενον εἰς τὴν ὑποψηφιότητα τὸ κατὰ συνθήκην ἐκλεκτὸν τῶν τέως Κυρηνεῖας, ὑπεστήριξαν δὲ καὶ τὸν ὑπαρξέν ἄριστος καὶ κανονικὸς Σύνοδος καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Μ. Κιτίου καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ, ὡς καὶ ὑπὸ πρῶτον τῶν Ἐκκλησιῶν ἀποκρίσιν αὐτῆς; τὴν δὲ καθῶσον τῶν ἐξαρχῶν τῆ προεδρία τῶν Κυπρίων ἀπάντες πρὸς ἐξελέγξιν τῶν ἐκλογῶν τῶν γενικῶν ἀντιπροσώπων ἐχρηματίζοντο ὡς ἀνεπίσημοι ἐπιβουλοῦντες καὶ τοῦτ' αὐτὸ ἀνακάλυψεν τῆς ἀνεπιτησίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ὁ βεβρόδον καὶ προμερὸν εἰπεῖν, ὑπ' αὐτῆς ταύτης, τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, καὶ λυσσώδως ἀπέκρουον αὐτήν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὁμῶς

ταύτης, τῆς 26 Ἰανουαρίου 1902, τὰ πράγματα ὡς διὰ μαγείας ἤλλαξαν ἐντελῶς ὄψιν. Οἱ ἡγήται τῆς ἀντικειμενικῆς μερίδος, οἱ μέχρι γῆθις ὑποστηρίζοντες τὸν ὡς ἀνεῖ ὑποψήφιόν των καὶ τὴν αὐτοκαλουμένην Σύνοδον καὶ παρτουφικῶς κοπιόμενοι ὑπὲρ τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἤδη ἔστειλαν εἰς τὸν διάβολον καὶ Κυρηνεῖας καὶ Σύνοδον καὶ Αὐτοκέφαλον. Ἀλλὰ διατὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχὶ πρότερον; διότι πρῶτον ταύτην φέραν παρσιμώδης ἡ κατάλληλος εὐκαιρία. Τῆ 26ῃ Ἰανουαρίου 1902 δὴλ. οἱ Πατριάρχαι Κων/πόλεως καὶ Ἱεροσολύμων μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας αἰδιόμοιο Γερμανοῦ Γρηγορίου διὰ τηλεγραφικῶς τῶν ἐξήρουν, ἀδικαιώματι ἐπιτιμητικῶς, ὡς ἐλεγον, τῆς ὑποψηφιότητος ἀφοστέρους τοῦ Κυπρίου Μητροπολίτου ἐνεκα κομματικῶν λόγων καὶ ἀνεῖ αὐτῶν προὔτεινον τρεῖς ἄλλους ἔξωθεν. Ἦρκεισε δηλονότι αὐτοῖς τὸ ὅτι ὁ ἄγ. Κιτίου ἀπεκλείετο τῆς υποψηφιότητος διὰ τὴν ἀσημονήσασιν πᾶν ὅ, τι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶπον καὶ ἔγραψαν περὶ τε τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτῶν, περὶ τῆς ψευδοσυνόδου καὶ περὶ Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀδύνατον δὲ ἂν διὰ τῆς Πατριαρχεικῆς ταύτης ἀποφάσεως ὄντως καταλύτο τὸ αὐτοκέφαλον τοῦτο. Ἐκτοῦ δὲ τοσοῦτο στερρῶς εἶχοντο τῆς Πατριαρχεικῆς ταύτης ἀποφάσεως, ὥστε καὶ ἰσχυρῶς ἐτι ἐν τῇ λιβελλογραφημένῃ αὐτῶν, ὅπως ἐν ὄψει τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐπέδωκαν εἰς τὴν Σεπτῆν Πατριαρχεικὴν Ἀντιπροσωπείαν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1907, ἔξ ὅλων τῶν Πατριαρχεικῶν ἀποφάσεων τῶν πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην (26 Ἰανουαρίου 1902) ληφθειῶν ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος; μόνον τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐπικαλοῦνται οἱ ψευδοσυνδοικοί, ἡ μάλλον ὁ οπεριεπὶ κῆλος, καὶ μόνον αὐτὴν θεωροῦσιν ἀνεκκλήτων, ἱερὰν καὶ οεβαστήν, καίπερ ἐντελῶς καταλύουσιν τὸ τε Αὐτοκέφαλον τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, τὰ ἔθνη καὶ ὁμοίαν αὐτῆς καὶ τ' ἀπαράγραπτα ἐκλογικὰ δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, καὶ ἀποκρουοῦσιν διὰ ταῦτα ἐντόως ὑπὸ τε τοῦ Μ. Κιτίου, τῶν 46 γενικῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Ἐλλήνων Βουλευτῶν, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν 4/5 τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ

Τούναντιον δὲ τὴν γνωστὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Σεπτῆς Πατριαρχεικῆς Ἀντιπροσωπείας, τὴν ἐπιδοκιμασθεῖσαν καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν Πατριάρχων, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ παραδώσωσιν εἰς λήθη, τὰ παρελθόντα ὁ Κιτίου νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐν τῇ Συνόδῳ θέσιν του, καὶ ἂν ἀσχοληθῶσιν ἐπὶ μόνου τοῦ ἐκλογικοῦ ἔργου, ἐπὶ πάσης δὲ τυχόν διαφωνίας τῶν Συνοδικῶν ν' ἀποφασίζῃ ἀνεκκλήτως; ἡ Ἀντιπροσωπεία, τὴν ὁμόφωνον ταύτην Πατριαρχεικὴν ἀπόφασιν, λέγομεν, τὰ πιστὰ! ταῦτα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἀσυστολῶς καὶ ἀνευθυνότατος καὶ ἀναίσχυρῶς, τῆ συμμοχίᾳ Ἰωακείμ τοῦ Γ' καὶ τοῦ ἐμπρηστοῦ τῆς Ἀρχιῆλου, ἐντελῶς περιεφρόνησαν, καίτοι, ὡς γνωστὸν, ἡ ἀπόφασιν αὐτῆ οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ Αὐτοκέφαλον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. ἀφοῦ ἡ ἐκλογὴ θὰ γίνετο, συμφώνως πρὸς τὰ θέματα αὐτῆς, ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, γίνετο δὲ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ Μητροπ. Κιτίου καὶ παντὸς τοῦ ὀρθοδόξου πληρωμάτος τῆς νήσου. Καὶ εἶχον δικαίον, ἵνα ὡς συνεπίεσι πρὸς ἐντοῦς, νὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ματαίωσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, διότι κάλλιστα οὗτοι γινώσκουσιν ὅτι ἡ ἐκλογὴ Ἀρχιεπισκό-

που ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου σημαίνει ἀνοδὸν τοῦ Μ. Κιτίου εἰς τὸν θρόνον τοῦ Βαρνάβα, ἅμα δὲ καὶ τελείαν ἀνατροπὴν τῶν αὐτῶν σχεδίων.

Βραδύτερον δ' ἐτι ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομ. 2 Ἰανουαρίου 1908, ἐπιστολῇ τῶν ψευδοσυνδοικῶν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, διεκρινεῦντες οὗτοι καὶ τὴν γνώμην τῶν τιλοφορηθέντων προκρίτων, ἐμμένουσιν εἰσεῖν εἰς τὴν διὰ τρίτου λύσιν καὶ χαρακτηριστικῶς οὖν ὡς τὴν ἀριστὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

«Ὅ, τι πρὸ παντὸς καὶ ὑπὸ πάντων ἐπιζητεῖται, λέγουσιν, εἶναι νὰ εὐρεθῇ τὸ κατάλληλον μέσον πρὸς εἰρήνευσιν τοῦ τόπου τὸ δὲ μέσον τοῦτο ἡ συνέλευσις τῶν προκρίτων (Σὶ) καὶ πάντες οἱ εὐκρινῶς ποθοῦντες τὴν εἰρήνευσιν ἐνταῦθα εὐρίσκουσιν ἐν τῇ μετακλήσει ὡς εἰρηνευτικῆν προῶπον ἔξωθεν ἀπὸ τῶν ἐπιτιμηθέντων οἰσοδήποτε κομματικῆς χροιάς καὶ συμπαθείας...» Εἶναι τὸ ἀριστόν, ὅπως ἔχουσι νὰ πράξωσι σήμερον οἱ ἀδελφοὶ ἐκκλησιαστικῶν τῆς δεινοπαθοῦσαν ταύτην ἐκκλησίαν εἰσακούουσαι τῆς αἰτήσεως προσώπων, δι' ὧν ἀπηχέται τὸ κοινὸν φρόνημα.»

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἐμμονὴ αὐτῶν εἰς τὴν διὰ τρίτου λύσιν ἀπὸ τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1902—τῆς 19ης Φεβρ. 1908, ὅτε αἰφνίς καὶ ἀπροσδοκίως τὴν πρωίαν τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου κατασθάνει ἡ ἀπίστευτος εἰδήσις τῆς ἐν Κων/πόλει ἀντικανονικῆς καὶ μονοεῖς καὶ αὐθαγροῦς ἐκλογῆς ὡς Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς τοῦ τέως Κυρηνεῖας τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς μειοψηφίας.

Καὶ ἤδη πᾶς τις, ἀγνοῶν τὸ ποῖον τῶν ἡγετῶν τῆς οπερίας, θὰ ὑποθέσῃ, ὅτι, ὡς οἱ Κιττακοί, θὰ ἐξηγείροντο καὶ οὗτοι σύσσωμοι καὶ ἀκάθεκτοι κατὰ ταύτης παπικῆς ἀποφάσεως, ἥτις ὄντως κατέλυε μὲν ἄρδην καὶ αὐτοκέφαλον καὶ προνομία καὶ θέματα καὶ ἐκλογικὰ δικαιώματα κλήρου καὶ λαοῦ τῆς νήσου, εἰς ἐπιμετρον δὲ ἀντίκειτο ἀντικρῶς καὶ πρὸς ἐκπεφρασμένας γνώμας τῶν λοιπῶν 2 ἀγιωτάτων πατριαρχεικῶν Ἐκκλησιῶν, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ πρὸς τὴν δόλῳ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως τὴν οὐδέποτε αὐτὴν θὰ ἀναγνωρίσῃ Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου ἔξωθεν προερχόμενον ἡ ἐκλεγόμενον, καὶ δὴ καὶ πρὸς τὴν γνώμην αὐτῶν τούτων τῶν ἀντιθέτων, οἵτινες ἐπὶ ἐξ ὀλόκληρα ἔτη καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ πραξικοπήματος ἦσαν κενηρυμμένοι ὅπαδοί τῆς διὰ τρίτου λύσεως, ὡς τῆς μόνης δυνατῆς καὶ εἰρηνευτικῆς.

Καὶ ὁμῶς οὐ μόνον, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην διαμαρτυρίαν διετύπωσαν κατὰ τῆς αὐθαγροῦς ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἡλάλασαν ἐξ ὑπερμέτρου χαρᾶς καὶ δουλικώτατα ἐξέφραζον πρὸς τὸν σφαγέα τῆς ἐαυτῶν Ἐκκλησίας καὶ Πατρίδος τὰς θερμογάτας τῶν εὐχαριστιῶν, φρίκη!!! καὶ τὴν αἰδιον εὐγνωμοσύνην των ἐπὶ τῇ μεγίστῃ ευεργεσίᾳ!! ἦν ἐν τῇ ἐκποστῇ κλοκαγαθία ἐπεδαφίλευσεν εἰς τὴν κλυδωνισμένην Ἐκκλησίαν των.

Καὶ ταῦτα οὐχὶ διότι ὡς Ἀρχιεπίσκοπος ἐξελέγη ὁ τέως Κυρηνεῖας, ὁ κατὰ συνθήκην ἐκλεκτός αὐτῶν, ἀλλὰ διότι διὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ἐματαιοῦτο, ὀριστικῶς πλέον, καθ' ὅ, τότε ἐφρόνον οὗτοι ἡ ἄλλως βεβαίαι ἐπιτυχία τοῦ ἄγ. Κιτίου καθ' ὅσον ταῦτα καὶ χείρονα ἴσως θὰ ἐπαρτῶν, καὶ ἂν ἀντὶ τοῦ τέως Κυρηνεῖας, ἐξελέγετο, εἴτε ὁ κατὰ Ἰωακείμ τὸν Γ' ἔξουσιοδοτημένος Γρηγόριος Κωνσταντινίδης, εἴτε οἰσοδήποτε ἄλλος τυχοδιώκτης, ὡς ἄλλως τε ἐπαρτῶν τῇ 1902.

Καὶ ἤδη μετὰ τὴν σύντομον ταύτην σκιαγραφίαν τῆς πατριωτικῆς!!! καὶ ἀμέμπτου!!! πολιτείας τῆς καταχθονίου Σπείρας, τίς δικαιούται ν' ἀπορῆ καὶ καὶ νὰ ἐξίσταται καὶ νὰ μέμφεται τοὺς ἐντίμους (...) ἐταίρους αὐτῆς ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ γνωσιμαχίᾳ καὶ πωλινωδίᾳ αὐτῶν, ἀφοῦ ἂρ' ἐνὸς μὲν εἶδον οἱ δέλλοιαι ὅτι οὐδεμία τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀνεγνώρισε μέχρι σήμερον τὸν ἀντικανονικῶς καὶ παράνομως καὶ αὐθαγροῦς ἐκλεγέντα ἐν Κῶν πόλει ὡς Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου κ. Κ. Βασιλείου; ἂρ' ἔτερος δὲ ἐπεισθῆσαν ὅτι οὐδεμία δύναμις εἶναι ἱκανὴ ν' ἀναστελῇ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἀρχιεπισκοπικῆς ἐκλογῆς νόμου τοῦ ἐξασφαλιζόντος τὰ ἐκλογικὰ δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου ὅπως βεβαίως ἀποτέλεσμα θὰ εἴη τὴν ὀριστικῶν ἐπιτυχίαν τοῦ ἄγ. Κιτίου;

Ἐπίσης ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε εἶπομεν θὰ κατανοήσωσιν ἐλπίζομεν, καὶ οἱ ἐξωθεν ἐπιδοκιμάζοντες τὴν διὰ τρίτου λύσιν καὶ συμβουλευόντες ἡμᾶς νὰ ἐπιδιώξωμεν αὐτήν, ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι συμβιβαστικὴ δι' ἀμοιβίαν ὑποχωρήσεων καὶ παρτωρῶν λύσεις, ὡς συνήθως γυρακτερίζουσιν αὐτήν, ἀλλὰ τελεία νίκη τῆς ὄλης ἀσημόντου μειοψηφίας, ἥτις διὰ τῆς λύσεως ταύτης οὐδεμίαν ὑποχώρησιν ποιεῖται, καθ' ὅσον αὐτὴ αἰετοῦ εἰργασθῆ οὐχὶ ὑπὲρ ὀρισμένου προσώπου, ἀλλὰ πρῶτιστα καὶ μάλιστα κατὰ τὸ Μ. Κιτίου, οὕτως πολὺ δικαίως ἄλλως τε φεβοῦνται τὸ φραγγέλλιον. Ὅθεν διὰ τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ τε ἄγ. Κιτίου καὶ τοῦ τέως Κυρηνεῖας, ἡ ὑποστηρίξουσα τὸν τελευταῖον μερὶς οὐδὲν ἔχει ν' ἀπολέσῃ.

Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως πάντων τούτων ὁ ἐκ τῶν προτέρων ἀποκλεισμός τῆς υποψηφιότητος ὀρισμένων προσώπων ἀντίκειται εἰς τὴν περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου καὶ Μητροπολίτων ἔθνη καὶ θέματα τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας. Ὅς γνωστὸν, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν τε εὐδικῶν καὶ τῶν γενικῶν ἀντιπροσώπων τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου ἡ ἐπαρχίας τινὲς αὐτῆς, ὑποψήφιοι δὲν κηρύττονται. Βεβαίως ὁ λαὸς δύναται νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ ἐν ἡ καὶ πλείονα πρόσωπα ὡς κατάλληλα, κατὰ τὴν ἐαυτοῦ κρίσιν, διὰ τὸν θρόνον τῆς Ἐπαρχίας του, ἡ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ἀναλόγως τῆς ἐκτιμῆσεως καὶ τῶν συμπαθειῶν του πρὸς τοῦτο ἡ ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον θὰ δώσῃ καὶ τὴν ψήφον του δι' ἣς θὰ ἐκλεγῶσιν οἱ εἰδικοί ἀντιπρόσωποι, οἵτινες θὰ ἐκλέξωσι τοὺς γενικοὺς τοιοῦτους, οὗτοι δὲ πάλιν μετὰ τῆς Συνόδου τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἡ τὸν Μητροπολίτην οἰσοδήποτε ἐπαρχίας, ἀλλὰ πρῶτασις ἐπισημῶς περὶ προσώπου τινὸς ὡς κατάλληλου διὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος θρόνον γίνεται μόνον κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡ τῶν μητροπολιτῶν, καὶ οὐχὶ πρότερον. Μετὰ τὴν ἐξελέγξιν δὴλ. τῶν τυχόν ἐγερθησάντων ἐνστάσεων κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ τὸν νόμιμον καταρτισμὸν τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως ὀρίζεται ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἡ τοῦ Μητροπολίτου Ἐπαρχίας τινὸς οἰσοδήποτε. Τότε δὲ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκλογῆς καὶ τότε μόνον καὶ οὐδέποτε πρότερον προτείνεται ἐπισημῶς πρόσωπόν τι ὡς κατάλληλον. Συνήθως γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ πρότασις, ἂν τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο εἶναι ἀρεστὸν εἰς πάντας, ἂν ὁμῶς προταθῆσι πλείονα τοῦ ἐνὸς πρόσωπου, τότε γίνεται ψηφοφορία, εἰς ἣν λαμβάνουσι μέρος οἱ τε Συνοδικοὶ καὶ

οἱ Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ (ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἡμερῶν τοῦ Συνοδικοῦ), καὶ ὁ ἔχων τὴν νομιμὴν πλειοψηφίαν κηρύττεται ὁ νόμιμος καὶ κανονικὸς Μητροπολίτης τῆς οπερίας Ἐπαρχίας, ἡ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, ἂν πρόκειται περὶ ἐκλογῆς τοιοῦτου.

Ἐκ τούτων λοιπὸν κατάδηλον γίνεται ὅτι ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἀνακρίβεις υποψηφιῶν καὶ ὁ ἀποκλεισμός ἡ διαγραφὴ ὀρισμένων προσώπων, ὑπὸ τοῦ Σουλτᾶνου συνήθως, ὅπως συμβαίνει ἐν τῇ ἐκλογῇ Πατριαρχειῶν κυρίως καὶ Προέδρων ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐνθ' ὅσον συμφωνεῖ πρὸς τὰ θέματα καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοὺς διέποντας τὰς Ἐκκλησίας ταύτας, εἶναι ἐκθεσμον καὶ ἄτοπον ὡς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου, καθ' ὅσον ἀντίκειται πρὸς τὸ ἀπ' αἰῶνων καθιερωμένον ἐκλογικὸν αὐτῆς σύστημα.

Τὸ μόνον, ὅπως ἴσο δυνατόν νὰ γίνῃ θὰ ἴσο μία ἀδελφικὴ καὶ εὐκρινῶς παρὰ κλήρος ἐκμέρους τῶν 3 Πατριαρχειῶν πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν δύο μερίδων, ὅπως ἐν ἡ περιπτώσει ἐξελέγοντο ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως νὰ μὴ ἀποδεχθῶσιν τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, ὅτε ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις ἠδύνατο, ἂν ἤθελε, νὰ ἐκλέγῃ οἰσοδήτῃ ἄλλον, τρίτον ἢ καὶ ἴσον, ὅν θὰ ἐθεώρει κατάλληλον διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπ. θρόνον. Ταυτοχρόνως ὁμῶς οἱ Πατριάρχαι ὄφειλον νὰ ὑποδείξωσι καὶ τὰ ὄψιστα Ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐθνικὰ συμφέροντα τὰ ὑπαγορευόμενα καὶ ἐπιβάλλοντα τὴν τοιαύτην θυσίαν. Πλήν δυστυχῶς οὐδέτερον τούτων ἐγένετο ἐν καιρῷ τῶ δέοντι, ἥδη δὲ εἶναι πολὺ ἄργα.

Καὶ ὁ μὲν τέως Κυρηνεῖας βεβαίως θὰ ἐδέχτο προθυμῶτα τὴν παρὰ κλήρον καὶ ἂν ἴσο ἔτοιμος νὰ ὑποσχεθῇ τοῦτο, καθ' ὅσον οὐδὲν εἶχε νὰ χάσῃ, ὡς γνωστὸν, διότι οὐδέποτε ἐπίστευσε μετὰ σοβαρότητος ὅτι θὰ ἴσο δυνατόν νὰ ἐκλεγῇ ὑπὸ τοῦ λαοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου. Ἄλλ' ὁ λαοπρόβλητος ἄγ. Κιτίου εἶναι δυνατόν νὰ δώσῃ τοιαύτην ὑπόσχεσιν; Ὅχι, ἀπαντῶμεν ἀνεπιφυλάκτως, μυριάκις ὄχι.

1) Διότι ὁ Μ. Κιτίου κάλλιστα γνωρίζει εἰπερὶς καὶ ἄλλος ὅτι τοιαύτη ὑπόσχεσις καὶ ἐκπλήρωσις αὐτῆς σημαίνει οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἐλάττω ἢ τὸν θραμβῶν τῆς πλέον ἡ ἀσημόντου μειοψηφίας κατὰ τῆς μεγίστης πλειονότητος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, τῆς ἀσεβείας κατὰ τῆς εὐσεβείας, τῆς ἀγυρτείας καὶ δημοσκοπίας κατὰ τοῦ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ, τῆς ἀδικίας κατὰ τοῦ δικαίου, καὶ καθύλου τῆς μοχθηρίας καὶ κακοθηθείας κατὰ τῆς ἀρετῆς, ἀφοῦ εἶναι βέβαιος; καὶ οὐδὲς περὶ τοῦτου ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ μειοψηφία αὐτοῦ ἐξ ἄρχῆς ὡς κύριον αὐτῆς μέλημα καὶ τελικὸν σκοπὸν ἔθετο οὐχὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Α ἡ τοῦ Β, ἀλλὰ τὸν διὰ παντὸς μέσου ἀποκλεισμὸν τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ λαοῦ Μητροπολίτου Κιτίου.

2) Διὰ τὴν διαγωγὴν, ἣν ἐπεδείξατο Ἰωακείμ ὁ Γ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς ἀναμείψεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἡμέτερον ζήτημα, διαγωγὴν, ἥτις μακρὰν τοῦ νὰ ἡ εὐκρινῶς καὶ εἰρηνευτικῆ, ὡς φαρμακικῶς ἀσμενίζεται νὰ λέγῃ καὶ νὰ γράφῃ, ὑπῆρξε τοῦτο μὲν ὑπερδόξος, μεροληπτικὴ, καὶ λυσσώδως ἐχθρική κατὰ τοῦ Μ. Κιτίου, τοῦτο δὲ σκανδαλώδες, ἀντιχριστιανικὴ καὶ ἀντορθόδοξος, ἀνθεθνική καὶ αὐτοχρημα προδοτικῆ.

3) Διότι ὁ Μ. Κιτίου εἶναι πεπεισμένος, ὡς καὶ πάντες ἡμεῖς, ὅτι οὐδέποτε οὐδεμία παρουσιασθῆσιν πραγματικὴ ἀνάγκη τοιαύτης λύσεως τοῦ ζητήματος, τ. ἔ. διὰ παρατήσεως ἡ ἐξαιρέσεως τῶν

2 Μητροπολιτών και έκλογής τρίτου, και δὴ ἐν Κωνσταντινῶν, καὶ διὰ τοῦτο, οὐδέποτε ἠδυνήθη ὁ Ἰωακείμ νὰ δικαιολογήσῃ, καίπερ προκαλούμενος, τὰς περὶ ἐξαιρέσεως εἴτε τοῦ ἐνός, εἴτε ἀμφοτέρων τῶν Κυπρίων ἱεραρχῶν προτάσεις του. Ἀλλὰ πῶς νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικιολογήτα;

Καὶ 4) διότι ὁ Μ. Κιτίου γνωρίζει καλῶς, καὶ ἂν καὶ κατ' ἐλάχιστον ἀμυβέλλῃ περὶ τοῦτο, ὅς ἐστι βίβλιος, ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς εἶναι ἐπὶ τόσα αἰῶνες μετ' ἀλλοθῶν λατρειῶν ὑποστρέφει αὐτὸν ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας εὐγνωμίας καὶ ἀγάπῃς, κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιθέσεως, εἴτε ἐκ τῆς ἐν Κύπρῳ Σπείρας, εἴτε ἐξ ἄλλων προσηγορευμένων, ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀγρόντων καὶ μετ' ἀδιαπτώτου ἐνδιαφέροντος παρακολουθῶν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπ. ζητήματος καὶ ἐν ταῖς ἐλαχίσταις αὐτοῦ λεπτομερείαις, ὁ Κυπριακὸς λαὸς ὁ διατηρῶν ἐπὶ ζωηρότητα ἐν τῇ μνήμῃ του ἰδίᾳ τὴν ἀγαπητὴν πολιτείαν τοῦ Ἰωακείμ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Σεπτῆς Πατριαρχικῆς Ἀντιπροσωπείας, καὶ μάλιστα τὸ τελευταῖον πρωτόκοστον αὐτοῦ πραξικόπημα τῆς 20 Φεβρ. ὡς καὶ τὰς μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, σατανικὰς αὐτοῦ ρηδιουργίας κατὰ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ὁ λαὸς οὗτος, λέγομεν, οὐδέποτε θὰ συνεχῶς ἐπιλησθῆται καὶ τοιοῦτον ἀσύγνωστο σφάλμα εἰς τὸν Ἀγ. Κιτίου. Δικαιῶτα δὲ θὰ ἐπαρκεθῆται τὴν τοιαύτην αὐτοῦ ὑποχώρησιν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ὡς προδοτικὴν. Ὅθεν καὶ ἂν ἤθελεν ὁ Ἀγ. Κιτίου, δὲν θὰ ἠδύνατο ἀτιμωρητῆ τοιαύτην διὰ τῆς μεθόδου τῶν... τριῶν λύσειν.

Μαθίτων λοιπὸν ἀπαξ διὰ παντός οἱ ἐξῴσαν κυρίως συμπεριφορὰς ἡμᾶς νὰ δεχθῶμεν τὴν διὰ τρίτου λύσιν ὡς τὴν μόνην ἀκέραιον σωτηρίαν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ὅτι τοιαύτη λύσις, ὅταν οὗτοι ἐνοουσίωσιν, εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατος, ἅτε ἀντικανονικὴ καὶ ἀντικαιμένη εἰς τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐπισκόπων ἔθῃ καὶ θέματα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ἀυτοκέφαλον αὐτῆς, ἅμα δ' ὅτι καὶ οὐδὲν ἄναγκαῖον εἶνε ἡ τοιαύτη λύσις. Μαθίτων ὡσαύτως ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀγωνίζεται οὐχὶ ὑπὲρ τοῦ Α ἢ τοῦ Β, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Ἀυτοκέφαλου καὶ τῶν προνομίων τῆς Ἐκκλησίας του καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου του μόνος δὲ ὁ λαὸς δικαιούται ν' ἀποκλείσῃ διὰ τῆς ψήφου τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀντιπροσώπων κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου του οἰονδήποτε ἤθελε νομίμως ἀκατάλληλον καὶ νὰ ἐκλέξῃ τὸν ἄριστον οἰκονομικὸν τοῦ περιστεύου θρόνου τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβου.

Πᾶσα δ' ἀπόφαισις, εἴτε περὶ ἀποκλεισμοῦ τῆς ὑποφθιγμένης προσώπου τινος, εἴτε περὶ ἐκλογῆς ἄλλου, ὅθεν ὀφείτω προσηγορευθῆναι, ἔστω καὶ ὑπὸ πάντων ὁμοῦ τῶν Πατριαρχῶν ἐξενηγεμένη παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ κυριάρχου λαοῦ τῆς Κύπρου, ὡς ἀντικανονικὴ καὶ ἐλαθρονομία λυσσώδους ὅτι ἀποκρούσθῃ ὑπ' αὐτοῦ καὶ θὰ ἔχη τὴν αὐτὴν τύχη, ἣν ἔσχον καὶ αἱ προσηγορευόμενοι τοιαῦται ἀυθιέρτοι καὶ μονομερῆς ἀποφάσεις Ἰωακείμ τοῦ Γ'. Πεποιθήμεν ὅμως ὅτι τὸ ἡμέτερον ζήτημα λύεται πλέον ὠριμένως μετ' οὐ πολλὴν διὰ τῆς προσεχουσῆς καθόδου τῶν Ἐπισκόπων, κατὰ τοὺς Ἱ. Κανόνας καὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην ἐκλογικῆς ἔθῃ καὶ θέματα τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, καὶ οὕτως ἀπαλλακτικῶς καὶ ἡμεῖς τοῦ ἀνιάρου μὲν ἀλλ' ἐπιβαλλομένου καθήκοντος τοῦ ὑπεραμύνεσθαι τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ὡς καὶ τῆς μορφῆς, ἣν ὅπως ἀδικῶς προσάπτουσι τινες καθ' ἡμῶν. Δεῖ δὴ ἡμεῖς καταρτίεσθαι τὸ γόητρον τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἐν ᾧ εἶναι πασιδηλον ὅτι τὸ γόητρον τῆς Μ. Ἐκκλησίας, κατέπεσε μὲν πράγματι καὶ κατερρακώθη, αἷτιος ὅμως τοῦ τοιοῦτου ἐξευτελισμοῦ καὶ τῆς καταπτώσεως αὐτοῦ ὑπῆρξεν οὐχὶ ἡ Κυπριακὴ Ἐκκλησία καὶ τὸ εὐσεβὲς Ὀρθόδοξον αὐτῆς πληρωμα, οὐδ' ἄλλος τις, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ κακὴ τῆς μορφῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους κυβερνήτης αὐτῆς, Ἰωακείμ ὁ Γ', ὁ Δεβετζής, καὶ μόνος αὐτός.

Μ.

ΓΕΛΟΙΑ ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ

Τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐπικρίσεως τῆς περὶ σπουδαιότητος (:) «Ἀγωγῆς τοῦ πολίτου» θνήσκουσαν πληρέστατα καὶ ὁ ἀνωμόλογησε πᾶς ὅστις ἐπισταμένως παρακολούθησε τὴν ὑπό τῆς γνωστῆς «Πατριδος» γενομένην ἀπολογία. Ἐζητήσαμεν ἡμεῖς ἐπὶ ἐπιστημονικῶν ἐδάρων ἰσχυροῦς καὶ δι' ἐμπειρίας, αἰφύνης καὶ πιστῆς παραστάσεως τῶν πραγμάτων νὰ καταδείξωμεν τὴν ἑλλειψιν οἰσθητικῆς πρωτοτυπίας ἀπὸ τῆς συρραφῆς ἐκείνης καὶ ὁ Συμμετέχων ἀλλήθως παρέλιπε ἀσυγγνώστως τὸ ἐπιτακτικὸν καθήκον τῆς ἀπὸ τοῦ φανερῶ ἀπαντήσεως εἰς ἄνθρωπον ἐστερημένον τελείως τῆς πρὸς τὸ ἔργον ὁπερ ἀνάλαβε νὰ ἐκτελεσθῆ ἀρμοδιότητος.

Ἡ βαθεῖα διὰ τοῦτο περιφρόνησις ἐγενήθη ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν πρὸς τὸ ταπεινὸν, τερατωδῶς ἠσυχὸν καὶ ἀπαιδευσίας ἀπὸ τῆς ἀπολογητικῆς διήθεν ἄρθρον τῆς «Πατριδος» τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἂν δὲ καὶ δι' ἐνός προσέτι ἄρθρου, τοῦ παρόντος, ἀσχινοῦμεθα εἰς τὴν ἀνιάρην ἀποκλιψιν τῆς κατὰ τῆς ἱερᾶς ἐπιστήμης προσβολῆς, τὴν ὁποῖαν κηρολετικῶς ἐφράπισαν διὰ τῆς ἀπαντήσεως τῶν, τοῦτο ἐπιμένοντες νὰ λέγομεν ὅτι πρᾶττομεν χάριν τῆς εὐσυνειδήτου κοινωνίας, πρὸ τῶν ὁμμάτων τῆς ὁποίας ἠθέλησαν νὰ παραστῶσιν ὡς συγγραφικὸι ἀστέρες, ἐπιστημονικῶν φωτῶς ἐστὶν ἀκίαντοι καὶ ἀκτινοβόλοι.

Ἐνε ἀληθῆς ὅτι παρελίπομεν νὰ ὁλογραφῶμεν τὸ ὄνομά μας ἀλλ' ὅχι ὡς ἐστερημένοι θάρρους ἀλλ' ὡς ἀπεριφρόνητοι νὰ παρακωλύσωμεν τὸ ἔργον τῆς ἐπικριτικῆς δι' ἐρίδων πρὸς ὁπικῶν εἰς τὰς ὁποίας προβλέπομεν ὡς ἐκ τῶν ὑπερόρων βλέπουσι πάντες—ὅτι θὰ κατέπιπτον οἱ ἀντίπαλοι ποῖος ὁμοῦ νάρον ἠδύναται ἀπαράβατον ἦτο τὸ καθήκον τῆς ἐνυπογράφου ἀπολογίας εἰς τὸν πρὸ τῆς κοινωνίας κατηγορούμενον, ὅστις ὑπέχει εὐθύνην καὶ ἀπέναντι ἀορίστου ἀκόμη φήμης καὶ διαδόσεως διὰν βεβαίως παριστάνονται αὐτὰ ὡς ἔχουσι ὑπόστασιν; Ἀλλὰ τὸ δ' ἀκατηγόρητος εἶνε ὠριμένως εἰς καὶ μόνος αὐτὸς ὑπεύθυνος, ὁ δὲ δι' ἐπιχειρημάτων ἐπικρίτων δύναται νὰ εἶνε ὁ Α, Β, ὁ Γ καὶ πᾶς ἐπιστήμιος. Ἡμεῖς λοιπὸν εἰμεθα οἱ δεῖλοι καὶ οἱ ἀναίρητοι κ. συνήγοροι τοῦ Σωμαίου διδασκάλου;

Ἡδὴ ἐπικαλούμεθα τὴν εὐμένειαν τῶν σοβαρῶν καὶ εὐπειθεῶν τῆς κοινωνίας μελῶν ὅπως μετ' ἀπερισταστοῦ προσοχῆς παρακολουθήσωσι τὰς ὁλίγας ἀκολουθούσας γραμμὰς.

Αὐτὸς ὁ Φλογαίτης παραπέμπει εἰς τὸν Ἀριστοτέλην καὶ ἠθελήσαμεν διὰ τῆς παραπομπῆς νὰ δεῖξωμεν τὴν πηγὴν ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ κ. Βολωνάκης ἠντίλεσεν. Μετὰ ἰθυσίως ὅμοιος ἱταμοῦ ἀπαντᾷ ὁ συνήγορος αὐτοῦ ὅτι εἶνε τυχαία ἡ σύμπτωση μετὰ τοῦ Φλογαίτου (τὰ μεγάλα πνεύματα συναντῶνται!) χωρὶς νὰ τολμήσῃ ν' ἀναίρησθαι ὅσα ἀποδοκίματὰ ἀντιπαροβάλομεν. Ἀπαντᾷ μόνον ὅτι δὲν ἐπερε νὰ ζητήσωμεν νέας σκεψῆς περὶ πραγμάτων ἀπὸ πολλῶν γωστών κ.λ. Ἀλλ' ἀκριβῶς περὶ τοῦτου ζητοῦμεν νὰ διαφωτισθῶμεν τὸ κοινόν. Ὅτι ἀποτολμῶν ὁ κ. Βολωνάκης νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν συγγραφικὴν νοστήσαν καὶ ἐκδίδων ἔργον μὲ πλείστας ἀμύσεις, ἐστερεῖται τῶν ἀπατομένων πλοισίων ἐφοδίων, οὕτως ἐνεκα παρουσιάσθη πρὸ τοῦ κοινῶ ἔχον στολήν τῆς ὁποίας τὰ τεμάχια συνερράφησαν συνεκκολληθήσαν ἀπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀλογιστικῆς τοῦ Κρασοῦ καὶ τοῦ Καζῆ, τοῦ Φλογαίτου καὶ τοῦ Σαρτιλοῦ κ. ἄ.

Ἐνοουσίτω οἰκοθεν ὅτι ὁ ἐκδίδων π. γ. ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος θὰ περιλήβῃ κατ' ἀνάγκην ἐν τῷ ἔργῳ του τὴν αὐτὴν ἱστορικὴν ἔθῃ, ἣτις ὑπάρχει εἰς ὅλα τὰ ὅμοια συγγραμμάτια ἀλλ' ἡ ἐκδοσίς του δικαιολογεῖται τότε μόνον διὰ τὸ καίνοτον ὅτι εἶνε ὡς πρὸς τὰς κρίσεις ἐπὶ τῶν γεγονότων, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἔρευναν καὶ ἐξηγήσειαν τῶν πηγῶν κ. λ.

Ἀλλ' ὁ κ. Βολωνάκης ἠθελήσε νὰ γίνῃ καταστημιολογῆς ἄνευ οὐδενὸς ἰδίου κεφαλαίου, πλὴν τῶν λεξιδίων ἴδινα ἀπὸ δωδεκαετίας μετὰ στόμῳρον βροντοφώνως διδάσκει, ὀλίγον φροντιστὴ νὰ ἐξεκινήσῃ τὸ κίλλος τῶν ἰθιων δραμάτων τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Αἰσχύλου.

Τὸ βρέφος κ. συνήγορος ὡς βρέφος δύναται ν' ἀρκηται εἰς τὸ γάλα τῆς μητρὸς ἕως ἂν ἦνε ἐκθετον ὁπότε εἶνε ἀνάγκη τῆς φροντίδος τῆς κοινότητος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε γενικὸς

λόγος ὅπως ἐξ αὐτοῦ συμπεράνητε τὴν κοινωνικότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅσα ἐγροφίσαμεν διὰ τὸ περὶ πατριδος κεφάλαιον θὰ ἦτο καλὸν ν' ἀναγνώσθη καὶ ἀπὸ κ. συνήγορος. Ἀλλ' ἀντὶ τοῦτου οὐδὲν ἀναπτύσομεν. Σκοπὸς τῶν γραφομένων ἡμῶν ἦτο νὰ εἰπωμεν ὅτι εἶνε κοινοτοπία ὅσα περὶ πατριδος λέγει, ἀνάστα τῆς ἀλαζονικῆς προκλήσεως ἣν ἀνηθύνε πρὸς ἡμᾶς ὅπως τοῦ ὁποδοξίμου πῶθεν εἶναι εἰλημμένα, παρετίμαμεν δὲ καὶ εἰς τὰ «Πάτρια» ἀπὸ τὰ ὁποῖα συνέκοψε φράσεις καὶ ἐδανείσθη ἰδέας ὅπως λαμπρὴν τὰ ὀνόμα τῆς «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου» ἀλλὰ περὶ τούτων οὐδὲν ὀλοκλήρωσεν. Ἰνα δὲ μὴ περιαρξώμεθα εἰς λόγους, θὰ παρακάλεσωμεν τὴν διευθύνην τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» νὰ νωδημοσιεύσῃ τὸν ὑψηλὸν περὶ πατριδος ὕμνον τοῦ Ε. Λυκούδη, ὅστις ἄλλως τε κυρίως πρὸς μὴ ὀφθαλμοῦ τῶν λαϊκῶν τῶν ἔξωθεν ἐγράφη καὶ οὐχὶ ὅλων τῶν Ἑλλήνων δι' ὅς εἶνε προσωρισμὸν τὸ ἔργον τοῦ ἑλλογίμου γυμνασάρχου!

Ἀλλ' ἡ ἀμάθεια τοῦ συνήγορου καὶ ἡ σπρηφιλία καταφαίνονται ἐξ ὅσων λέγει ἀναίρων διήθεν τὸν ἱσχυρισμὸν ἡμῶν ὅτι ἐνόχως ἀγνοεῖ ὁ πολυμῆδης κ. Βολωνάκης τὰ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ λαβύρου τοῦ αἰδιδίου Γερμανοῦ τῶν Πατρῶν δικαιολογούμενος δὲ λέγει ὅτι ἐξελάβομεν τὰ γραφόμενα αὐτοῦ «ὑπὸ ὄλλως στενῆν σημασίαν, παρεβλήσαμεν τὴν γενικὴν ἐθνικὴν ἀντίληψιν... κ. λ.» ἀλλ' ὁ πελάτης οὐκ ἔστιν ὁ συνήγορος ἐν τῇ σημασίᾳ του ἔγραψεν ἀκριβῶς, ὅχι μὲν γενικῶν ἀλλ' ὑπὸ ὀριστημένην καὶ στενῆν σημασίαν ὅτι τὸ λαβύρον τοῦ Γερμανοῦ ἦτο κτανόλενος σημαία δημοκρατικῆς πρὸς τὴν ἡδὴ Ἑλληνικὴν σημασίαν τῆς ἡμέρας ἄγνοεῖ δὲ ὅτι ἦτο παραπέτασμα τῆς ὠραίας πύλης ὁμοιον πρὸς τὸ λαβύρον. Πλὴν τοῦτου κάποιος ἠρημησάμενος κ. συνήγορος τοῦς στίχους τοῦ Παρῆσιου δι' ὃν οὗτος ἀποκαλεῖ τὸν «Γερμανὸν πατέρα» τῆς Ἑλλήν. Σημαίας. Οἱ στίχοι ἐκείνοι ἀνιήκοντες εἰς ποιητικὸν ὕμνον περὶ σημαίας κατὰ ποιητικὴν δ' ἐλευθερίαν ὁ Γερμανὸς καλεῖται πατὴρ τῆς κτανολέου ὡς καὶ κατωτέρω ἡ κτανόλενος καλεῖται τοῦ Ὑψηλάντου κόρη, ὄνειρο τοῦ Ρήγα κ. λ. ἀμφότερα καὶ ἡ σημερινὴ κτανόλενος καὶ ἡ τοῦ Γερμανοῦ ἦσαν ἰερά σήματα τῆς ἐλευθερίας, ὁρατὰ σηματὰ ἀοράτου ἰδίας καὶ ἐπετρέπετο νὰ χαρακτηρησθῶσιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ὡς ὅμοια (ἐκ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν) ἀνεξαρτήτως τῆς ὀριστημένης μορφῆς. Ὅτι δὲ ὁ ποιητὴς ὅστις πολέμιος θὰ ἐγονεῖται πρὸ τοῦ ἱεροῦ λαβύρου προσκυνῶν αὐτὸ, δὲν παριστᾷ διὰ τῶν στίχων του πιστῶς τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ καταφαίνεται ἄριστα καὶ ἐκ τοῦ εἰ λέγει εἶνε ἡ στήν κορυφῇ κορώναν, καὶ καθυλίσθη ἀπάνω τῆς σὲ χιονισμένον ἄνθ' ἄλλὰ τὸ στέμμα καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου βεβαίως οὐτε αὐτὸς ὁ δῆσμος γυμνασιάρχης—συγγραφῆς δὲν πιστεύομεν νὰ παραδέχεται ὅτι ἔπηρξεν ἐπίσης ἐπὶ τῆς σημαίας τοῦ Γερμανοῦ. (τί φρονεῖτε);

Ἡδὴ ἐρωτῶμεν καὶ ἀναμένομεν νὰ κοῦσωμεν κατὰ τί ἐλογουήσαμεν ἀπὸ τὸ «Σχορὸν» εἰς τὸ ὅποῖον παρεπέμμεν χάριν τῶν πολλῶν καὶ πρότερον ἡμεῖς γνωρίζοντες τὰ τοῦ ἱεροῦ λαβύρου.

Ὁ συνήγορος περαίνει τὴν ἀπολογία κατὰ τρόπον ὅστις ἀποκαλύπτει τὴν ἠθικὴν ποιότητά του, λογολαϊκῶν ἐπὶ τῆς λέξεως Block, ἄγνωστων ἐπιπερῆται ἐπὶ τὸν δυσειδῶς προσώπου του, ὅταν τὸν ἔβλεπον καὶ τὴν δυσωδίαν τῆς βαρβάρου Τουρκικῆς λέξεως διὰ τῆς ὁποίας λογολαϊκεῖ. Ἀλλὰ ἡσημονοῦμεν ὅτι ἡ «μπατικὴ» ἀπολογία ἐγράφη εἰς τὴν «Πατρίδα».

Ἡδὴ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς περιφθίμου «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου» προσθέτομεν ὀλίγας προσέτι λέξεις.

Ἡ ἔνοια τοῦ δικαίου καὶ τῆς τιμῆς (Ἀγωγ. Πολ. σελ. 92) εἶνε κατ' οὐσίαν εἰλημμένη ἐκ τοῦ Φιλοσοφ. Λικ. τοῦ Καζ. τομ. Β' σελ. 137. Τὰ ἐν τῷ τέλει τῆς σελ. 95 καὶ τὰ ἐν ὀλοκλήρῳ τῆ 96 εἶνε εἰλημμένα ἐκ τῆς σελ. 140 τῆς Φιλ. Λικ. τοῦ Καζ. καὶ ἐπικαλούμεθα πρὸς τοῦτο τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐπιτακτικῶν κριτικοῦ τῆς ἀνεξαρτήτου «Ἐλευθερίας».

Ἡ σελὶς 97 ὀλοκλήρως εἶνε κατ' οὐσίαν εἰλημμένη ἐκ τῶν σελ. 141, 142 καὶ 143 τῆς Φιλ. Λικ. τοῦ Καζ. ὁ κ. Βολωνάκης ἐμελέτησε τὰς σελίδας ταύτας καὶ ἔπειτα ὡς μαθητῆς εἶπε τὸ μῦθμῳ του μετὰ τινος ἐλαχίστης Ἐλευθερίας καὶ «κατ' ἔνοια».

Χάριν τῶν δυσπιστιῶν ἐκ τῶν ἀπλουστέρων συμπολιτῶν παραθέτομεν αὐτὰ τὰ κείμενα.

Ὁ κ. Βολωνάκης ἐν σελ. 97 γράφει:

«Ἐν ταῖς ἀρχαίαις τοῦ πολιτικῶν ἐστάσις (χρόνους ὡς ὁ Καζῆς διότι ἡ Ἰουδαία δὲν ἦτο ἐστία πολιτισμοῦ) ἡ μονομαχία ἐπετρέπετο ἀλλὰ μόνον μεταξὺ προσώπων τὴν ἑθνικὴν ἀντιπροσωπεύοντων πολιτείαν ἐκ τῶν πολλῶν τῆς ἀρχαιότητος παραδειγματικῶν ἀναφίρομεν (ἀναφέρει ὁ Καζῆς) τὰς μονομαχίας τοῦ Μενελάου καὶ Πάριδος (ἡ Ἀλεξάνδρου) τοῦ Ἐκτοροῦ καὶ τοῦ Αἰάντος, τῶν Ὁρατίων καὶ Κουριατίων καὶ τοῦ Δαυὶδ καὶ Γολιάθ. Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τὸ ἄτομον ὑπὸ τῆς πολιτείας ἀπεροφίτο καὶ συνηθιζότο ἐν αὐτῇ ἣτις ἀπετέλει τὸ πᾶν... Παρὰ τοῖς Γερμανοῖς ἡ πολιτεία ὑπάρχει διὰ τῶν ἀτόμων καὶ δι' αὐτῶν μόνον... λαμβάνει ὑπόστασιν.»

Ὁ Καζῆς ἐν σελ. 141 καὶ 142 γράφει «ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις τὸ ἔθνος τῆς μονομαχίας δὲν φέρεται τὸν τύπον τοῦ προσώπου ἀγῶνος... Ἀναφέρεται μὲν... ἡ μονομαχία Μενελάου καὶ Ἀλεξάνδρου (ἡ Πάριδος) Ἐκτοροῦ καὶ Αἰάντος... ἡ τοῦ Δαυὶδ καὶ Γολιάθ... ἡ τοῦ Ὁρατίου καὶ Κουριατίων ἀλλ' ὁ ἀγῶν οὗτος δὲν ἔχει ἀντιπροσωπικὸν λόγον ὅσον τῆς ἀντιπροσωπείαν δύο λαῶν ἀγωνιζομένων ὧν οἱ μονομαχοῦντες παρίσταντο ὡς ἀντιπροσώποι... τὸ πᾶν ἐν ταῖς κοινωνίαις ἐκείναις εἶνε ἡ πολιτεία, μὴ δὲ τὸ ἄτομον... Τούναντιον παρὰ τοῖς Γερμανοῖς ἡ κοινωνία ὑφίσταται ἐν τῇ συνυπάρξει ἀτόμων, πολιτεία ἐπίσης δὲν ὑφίσταται... Πού ἔγκαιτα λοιπὸν ἡ ἐκδεικνύμενη πρωτοτυπία τοῦ κ. Βολωνάκη, ποῦ πρὸς Θεοῦ;

Ἐλλείπει χώρον περιοριζόμεθα εἰς ταῦτα, καθιστῶντες γνωστὸν ὅτι θὰ συνεχίσωμεν τὴν ἐπίκρισιν, ἐὰν μέχρι τέλους δὲν ἐνοουσίωσιν ὅτι τὸ νεοφανὲς βιβλίον εἶνε ἀπλοῦστατον ἄθροισμα δι' ἀφῶρον παραγράφων ἐκ νομικῶν κριτικῶν συγγραμμάτων, ἐστερημένον καὶ ὀλιγῆς ἐλαχίστης ἀληθοῦς πρωτοτυπίας.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ

Ἐπὶ τῇ ἐπέτειῳ τοῦ μαρτυρίου τῶν ἐν Κύπρῳ ἐθνομαρτύρων τῆ 9 καὶ 10 Ἰουλίου 1821 ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος πανόλημον καὶ μεγαλοπρεπῆς μνημόσυνον τῆς πρωτοβουλίας τοῦ πατριωτικῶτατος Ἀναγωστρίου «Ἀγάθη τοῦ Λαοῦ».

Τὸ κατὰ τὴν τύπον τῆς πενήθιμος διακεκομημένον, μεσίστοι δ' ἔσχον αἱ σημαῖαι τούτου καὶ τοῦ Γυμναστηρίου, ὁ γὰρ δὲ τοῦ Ἀγ. Λουκᾶ περιθώμενος, ἐσθῶθεν διὰ πενήθιμου διαζώματος εἶχε διακοσμηθῆ μετὰ φιλοκαλίαν καὶ συμμετρίας μοναδικῆς ὑπο τὸ ἐφημερίου αὐτοῦ αἰεσίμου, ἱερομονάχου Κυρηλίου.

Τὸν νῶν ἐνωρὶς ἐπλήρωσε κόσμος πολλὸς ἀπὸ τῶν λαϊκῶν ἰδία τάξεων, αἷτινες φάνηκεν ὅτι αἰσθάνονται ζωηρότερον τὰς ἐθνικὰς συμφορὰς καὶ τὰς ἐθνικὰς ὀδούς μὴ ἀβηλυόμενα τὸ αἰσθημα ὑπὸ τῆς ἡμιαθείας ἡ τοῦ πλουτισμοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἠγγέλη ἡ ἐνάρξις τῆς μνημοσύνης δεύσεως διὰ τῆς πενήθιμου διπλῆς κωδωνοκρουσίας, ἐν ᾗ ὀρχήστρα τῆς Ἑλληνικῆς Φιλαρμονικῆς «Ἀπόλλων» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ι. Οἰκοσμάκου ἀέκρουσε πένθιμον ἐμβατήριον καὶ ὁ καλλιφῶνος ἱεροψάλτης κ. Μ. Θεοχάρης ἐψάλλετὰ ἐπιμνημόσυνα τροπαιετα μελωδικάτα, ὁ καλλιφῶνος δὲ καὶ εὐπαιδεύτος ἱεροδίακονος κ. Μανάριος Μυριανθόπουλος μετὰ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ἀγ. Λουκᾶ καὶ Ἀγ. Ἀντωνίου πρὸς τὸ νεοσταφύ ἀνήγγελε τὰς ἐπιμνημοσύνας δεύσεως. Πρὸ τοῦ Κύπριου ἐπελελήθη ἡ ἐπιβλητικὴ αὐτῆ ἀρμονία, καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς δεύσεως, ἐπὶ ῥαβδῆ καὶ ἐνοουσίωσιν ἐπέτελε λόγον ἐπιμνημόσυνον ὁ ἐλλογιμὸς καὶ εὐγλωττοῦς κληρικὸς τοῦ Παγκυπρίου κ. Κ. Α. Κωνσταντινίδης, ὁ ἐσπράττειεν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁποῖος ὀρχήστρα ἡ τὴ μέλῃ ἔφερον ὁποῖος ἀφῶρον στολήν τοῦ Ἑλληνικοῦ μουσικοῦ.

Ἡ παρέλασις τούτων διὰ τῶν ἀποκέντρων ἐνορῶν, παικιζόντων ἐμβατήρια συνεκινήσαν καὶ ἐνεθουσίωσαν τοὺς πολίτας ἔχοντες ἡχηροῦσι τὸ μέγα μαρτυριὸν ὑπὲρ τιμῆς καὶ ὀδοῦ τῆς Κυπριακῆς φιλοπατρίας.

Ἡ Ἐσπερίς. Μετὰ τὴν πρῶτην ὀρχηστρικὴν τελετὴν ἐπὶ κολυμβήσῃ, ἐπιμνημόσυνο, ἐσπερὶς ἐν τῷ Θεάτρῳ τοῦ Γυμναστηρίου ἦν παρεσκευάσθη ἡ φιλομουσία καὶ ἡ

ἀφιλοκερδῆς φιλοπατρία τῶν μελῶν τοῦ Ἀναγωστρίου «Ἀγάθη τοῦ Λαοῦ» Νέοι φιλομουσικοὶ μελῶν τοῦ Ἀναγωστρίου τούτου, ἐπὶ ἐδωμένῳ ἐπὶ ἐπὶ ἀποκλειστικῶν ὑφιστάσεων αὐτῶν ἐν ἐλατογραφίᾳ, ὠραία, ὠσαύτως, σκηνας καὶ παρασκηνία, οἷως ἀπαντᾷ τὸς μόνον εἰς μεγάλα θεάτρα. Ἀλλὰ μεγάλη ὄρασις μελῶν τοῦ αὐτοῦ σωματείου ἀπὸ μνήμης ἦδη ἀσκηνομένη κατὰ τὰς ἐσπερῆς ὡρας εἰσῆκε τὸ ὑψηλὸν καὶ οἰδωτικὸν Κυπριακὸν δρᾶμα **Κουτσούκ Μεχμέτ**. Ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου ἐγένετο μοναδικὴ ἐν Κύπρῳ, διότι χωρὶς τινος ὑπερβάλλους ὑπερβαλον τοὺς οἰκιστοὺς οἱ θεαταί, καὶ ὅλων τὸ πλῆθος τοῦτο εἶχε προσέλθῃ εἰς τὴν σκηνὴν ἐπ' ἣς οἱ φιλοτίμοι νέοι διετήγαγον ὁ πολυπλοκὸν καὶ ὑψηλὸν δρᾶμα μετ' ἐπιτυχίας, ἣν θὰ ἐξήλεον πολλοὶ καὶ κἄλλοι ἐξ ἐπαγγέλματος ἠθοποιοὶ ἀρκεῖ νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐπὶ τρεῖς ὄρας ὡρας εἰς ὅλον τὸ πλῆθος ἐκείνο ἐπεκράτασι σιγῆς παραδειγματικῆς καὶ ἀπερίσπαστος προσήλωσις μετ' ἐντεταμένης τῆς προσοχῆς εἰς ὅλην τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἐκτοροῦ δρᾶματος. Οἱ θεαταὶ ἐκράτων τῶν χειρῶν αὐτῶν ἵνα μὴ ταραχῶσιν τὴν ἡροσχήν τῆς καμπηλοῦς ὀμηγύρεως μελετώσης καὶ ῥωφώσης ὡς εἶπεν τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐθνικὸν δρᾶμα μετὰ μεγάλης, ἐπιτυχίας διδασκόμενον παρ' ὅλων τῶν ἐρασιτεχνῶν. Εἰς τὴν μεγιστοπρέπειαν τοῦ δρᾶματος μεγάλως συνετέλεσαν ἡ ὀρχήστρα τῆς Ἑλληνικῆς φιλαρμονικῆς «Ἀπόλλων» παικιζήσασα κατὰ

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΘΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Όροι Συνδρομής.

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα απεχρωστικώς. Έτησια εν Κύπρω Σελ. 10... Εξάμηνος » » 5... Έτησια εν τῷ ἐξωτερικῷ » » 12... Εξάμηνος » » 7... Αἱ τιμαὶ καταχωρίσεως, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὀρίζονται δι' ἰδιαίτερας συμφωνίας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἐπὶ τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος προέβη εἰς ἀποκαλύψεις ὁ πρῶτος ἀμβουλος τῆς ἐν Λονδίῳ γερμανικῆς πρεσβείας φόν Ράτ, αἰτινες δημοσιεύθησαν παρὰ τῆς βερολινεῖος «Ἡμέρας» πρὸς κάλεσαν πλείστα συζητήσεις.

Ὡς ἐγγνώσθη ἤδη, ὁ λόρδος Κούρζων, πρῶτος ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν εἶχε προτείνει εἰς τὸν βασιλέα Ἐδουάρδον σχέδιον συμμαχίας πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ρωσίαν, σκοπὸς τοῦ ὁποῦ εἶνε ἡ μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων κρατῶν διανομὴ τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς περιλαμβανομένης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Περσίας.

Ἡ Ἀγγλία ἔχει διαρκῶς κατὰ νοῦν νὰ ἰδρῶσιν διὰ ξηρᾶς συγκοινωνίας μετὰ τῶν Ἰνδιῶν καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ προτεκτοράτον ἐν Ἀραβίᾳ καὶ ἐν Μεσοποταμίᾳ ὅπως προλαίαν τὴν ἐξ Αἰγύπτου εἰς Περσίαν ὁδόν.

Ἡ Γαλλία θὰ ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τῆς Συρίας, ἡ δὲ Ρωσία θὰ ἀπέμενεν ἐλευθέρως νὰ δράσῃ ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἡ Αὐστρία θὰ ἰκανοποιεῖτο μὲ τὴν Θεσσαλονικίαν, ἡ δὲ Ἰταλία θὰ ἀπεκλείετο μὲν ἐκ τοῦ Αἴμου, ἀλλὰ θὰ τῇ ἐδίδοτο ὡς ἀντιστάθμισμα ἡ Τριπολιτίς.

Ὁ αὐτὸς διπλωμάτης βεβαίως ὅτι ἡ Ἀγγλία προσπαθεῖ ν' ἀποσπᾷ τὴν Αὐστρίαν ἀπὸ τῆς Τριπλῆς καὶ νὰ τὴν θέσῃ εἰς νύκτα συμφωνίας πρὸς τὴν Ρωσίαν ἐπὶ τῶν τοῦ Αἴμου πραγμάτων.

Διὰ τοὺς αὐστριακοὺς πολιτικοὺς ὁ πειρασμὸς εἶνε ὁμολογοῦμένως μέγας, διότι τοιοῦτοτρόπως τοῖς δίδεται εὐκαιρία νὰ ἐπιτύχουσιν ἀμέσως τοὺς κατακτητικὰς τῶν σκοποῦ ἐν Ἀλβανίᾳ.

Ἡ Γερμανία ἀπεβλέπει μετὰ δέους εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς, διότι ἡ ἀπόσπασις τῆς Αὐστρίας ἀπὸ τῆς Τριπλῆς θὰ ἐστῆμαινεν ἀπομόνωσιν τῆς Γερμανίας καὶ καταστροφὴν τοῦ ἐν Τουρκίᾳ γόητρον τῆς.

Ὁ λόρδος Κούρζων διέφθεσε τὰς ἀποκαλύψεις ταύτας, ἀλλ' ὁ φόν Ράτ ἀναλύων ἐν τῷ «Νέφ' Ἐλευθέρι Τύπῳ» τὰς ἀποκαλύψεις του.

Ἡ Ρωσία, κατὰ τὰς αὐτὰς πάντοτε ἀποκαλύψεις, ἔχει ὑπ' ὄψει τὸν σχηματισμὸν ἰσχυροῦ ρωσοβουλγαρικῆς κράτους. Ὁ φόν Ράτ συμπεραίνει ὅτι ἡ Αὐστρία θὰ ἐπράττε κάποιαν ἀποδεχόμενη τὴν Θεσσαλονικίαν ἀπὸ τῶν ἀγγλικῶν χειρῶν, καὶ ὅτι καλλίτερον θὰ ἦτο δι' αὐτὴν νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν πλήρωσιν τῶν πόθων τῆς, βασιζομένη μόνον ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συμμαχίας τῆς.

Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Πετροῦπόλεως εἰς τὴν «Πρωτάν» τῶν Παρισίων, ὅτι ἡ «Νοβόγιε Βρέμια», γράφουσα περὶ τῆς ἀγγλορωσικῆς συμφωνίας, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ μακεδονικὸν ζήτημα, λέγει, ὅτι αἱ Δυνάμεις αὐταὶ θὰ προτείνωσι νὰ συσταθῇ ἐν ὁσμᾷ εἰδικῶν, προσωρισμένων νὰ καταδιώκῃ τὰς ἐνόπλιους ομάδας τῶν ἀναρτῶν νὰ διορισθῇ γενικὸς δικαστὴς τῆς Μακεδονίας, περιβεβλημένος

εὐρέα δικαιώματα καὶ δυνάμεις νὰ διορίσῃ τοῦ; ὑποδεστέρου; του. Ἡ διάρκειά τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ νὰ ὀρίσθῃ εἰς 7 ἔτη. Καὶ τέλος νὰ προταθῇ ἕνα συντάσσειν εἰδικὸς πρὸς ὑπολογισμὸς διὰ τὴν Μακεδονίαν, τὰ δὲ ἐισπραττόμενα νὰ διαθῆνται ἀποκλειστικῶς πρὸς θεράπειαν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς. Τὸ σχέδιον τῶν προτάσεων τούτων ὑπεβλήθη ἤδη εἰς τὴν γερμανικὴν Κυβέρνησιν.

Ἐξ ἄλλου καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ Τουρκία ἐσπέρει ἀντιτάσσειν σφοδρότερον εἰς τὰς ρηθείας προάσεις.

Ἡ ἐφημερίς «Ταγγίσε Ρενταῦ», σχολιάζουσα τὰς ἀνακωχίσεις ἀγγλικῆς καὶ ρωσικῆς προτάσεις ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων, γράφει ὅτι τὴν τελευταίαν λέξιν ἐπὶ τῶν εἰσπραττόμενων μεταρρυθμίσεων θὰ εἴπῃ ἡ Γερμανία, καὶ ὅτι ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῆς τίποτε δὲν θὰ γίνῃ.

Ἡ συνέντευξις τοῦ Ρεβάλ—γράφει ὁ ἐν Κωνσταντίνῳ ἀντισπαστὴς τῆς «Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας»—ἐμβάλλει τὴν ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν εἰς σοβαρὰς σκέψεις. Ἡ ἄρσις τοῦ ἀγγλορωσικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ὅστις ἀπὸ τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου ὑφίστατο ἐπ' ὠφέλειά τῆς Τουρκίας, φαίνεται ὅτι μεθ' ἑαυτὴν ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐἶνε γεγονός ἱστορικὸν ὅπερ ὁμῶς οὐδὲν τὸ ἀγαθὸν προμηνεῖ διὰ κράτος, ὡς τὸ ὀθωμανικόν, κυκλοῦμενον ὑπὸ ἐχθρῶν πανταχῶθεν. Μετὰ τὴν συνέντευξιν τοῦ Ρεβάλ ἐμειώθη ἐνταῦθα καὶ ἡ πίστις, ἣν εἶχον ἐπὶ τὰς φιλικὰς ὑπερσείας αἱ ἐμείλε νὰ παρῶσιν ἡ Γερμανία κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀγγλορωσικοῦ μεταρρυθμιστικοῦ σχεδίου, φέροι δ' ὑπάρχουσι μὴ προταθῶσι δικαστικὰ μέτρα ἰσοδυναμοῦντα πρὸς αὐτονομίαν ἢ, τοῦλάχιστον, ἰκνῶν νὰ ὠδηγήσῃσιν πρὸς αὐτὴν. Ἐναντίον τοιούτου κινήσεως σχεδίου θὰ ἀνθίστατο πάσις δυνάμειν ἡ Τουρκία καὶ δὲν θὰ ἐδίδοτο ἢ νὰ ἐκτεθῇ καὶ εἰς ἐδραστικὰ μέτρα. Ἀλλὰ τί θὰ κατορθώσῃ ἀρὰ γε ἡ Τουρκία, ἂν μὴ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν ἐμπράτικως ἡ Γερμανία; Ἐν τούτῳ ἀκριβῶς ἐγκτεταῖ ὁ κίνδυνος, κερίσταται δ' οὗτος μετὰ τὴν εἰς τῆς ἐπὶ κρητικῆς ζητήματι στάσεως τῆς Γερμανίας, ἣς ἀπλή ἀποχὴ δὲν ἠμπούσῃ τὰ πράγματα ἀπὸ τοῦ νὰ λάβωσι τροπὴν δυσάρεστον τῇ Τουρκίᾳ.

Ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας, ἰδίᾳ ἐκ μέρους φιλελευθέρου ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, μόνον κακὸν δύναται νὰ προσδοκῇ ἡ Τουρκία, τοῦτο δὲ προστιθέμενον εἰς τὸ κακόν, ὅπερ εἶνε ἰκνῶν νὰ προσενηθῇ ἐχθρὰ κἀτροπαράδοτος ὡς ἡ Ἀγγλία ὀμολογεῖ κατὰστατος ἄκρω κινδυνώδη.

Ὁ «Ἐσπερινὸς Ταχυδρόμος» τοῦ Μιλάνου ἀναγράφει, ὅτι ἐπεδῶθη παρὰ τῶν ἀπανταχῶ ἀγγλικῶν πρεσβειῶν πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀνακτοβούλιας ἡ διακοίνωσις τῆς Ἀγγλίας περὶ τῆς περιστολῆς τῆς δράσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐνόπλων σωμάτων διὰ τῆς ἰδρύσεως κινήτων ἀποσπασμάτων.

Ἐντύπωσιν ἐνεποίησε τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐνήργησεν ἀνευ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ρωσίας κατὰ τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀεὶ ποτε ἐθέλωσεν ὡς πρῶτον ζήτημα τῶν μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων τὴν ἐξολόθρευσιν τῶν συμμοριῶν.

Πιστεύεται ὅτι ὁ Σουλτάνος δὲν ἔ' ἀντιστῆ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν κινήτων αὐτῶν ἀποσπασμάτων, ἀλλὰ ἔ' ἀντιτάξῃ ἐπιμονον ἀρνησιν εἰς τὴν πρότασιν ὅπως ταῦτα τεθῶσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Χιλμὴ πασᾶ, ὅστις θὰ διορίξῃ αὐτοπροσώπως ἀξιωματικὸν ὑπεύθυνον διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ σώματος τούτου.

Ὁ Σουλτάνος διαβλέπει εἰς τὰς προτάσεις ταύτας προσάθειαν ὅπως τοῦ ἀφαιρεθῇ ἡ κυριαρχία ἐν Μακεδονίᾳ, διδομένης τῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως τῆς χώρας ἀργότερον εἰς τὸν γενικὸν ἐπιμεταρρυθμισμὸν.

Ἡ ἡμετέριος «Βισναῖα Γενικὴ Ἐφημερίς» λέγει, ὅτι ἡ μόνη δραστηριὴ ἐνέργεια πρὸς περιστολὴν τῶν ἐνόπλων σωμάτων ἐν Μακεδονίᾳ θὰ ἦτο τὸ κλείσθαι τῶν ἑλληνικῶν, βουλγαρικῶν καὶ σερβικῶν προξενεῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἡ ἐντονος ἀπειλὴ τῶν δυνάμεων πρὸς τὰς τρεῖς Κυβερνήσεις αὐτάς.

Ἡ λιποταξία τοῦ λοχαγοῦ Νιαζή—μπερὶ ἐκ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μοναστηρίου, μετ' ὀλοκλήρου λόγου καὶ πολλῶν δημοσιῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων πολιτῶν, φύλλον, ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς γενικεύσεως τοῦ κινήματος καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν Μοναστηρίου. Συγγρόνως εὐρέθησαν τοιχοκολλημέναι οὐχὶ μόνον ἐν Μοναστηρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν πλείστασι ἄλλαι πόλεις τῆς γενικῆς διοικήσεως Μοναστηρίου καὶ ἄλλων μακεδονικῶν πόλεων ἐπαναστατικῆς προκηρῶσεως τῶν Νεοτούρκων, ὧν ἡ τοῦ Νιαζήμπερ ἔχει ὡς ἐξῆς:

πυλωρητῆν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον θὰ ἐσημαίνε τὴν τελικὴν ἐπ' αὐτὸν ἀπώλειαν τῆς Μακεδονίας.

Ἐἰς τὸ ἀγγλικὸν σχέδιον περὶ διορισμοῦ γενικοῦ δικαστοῦ ἀντετάχθησαν, ὡς γνωστὸν, ὁ Αἰρενταλ καὶ αὐτὸς ὁ Μπύλωβ.

Ἡ ἡμετέριος «Βισναῖα Γενικὴ Ἐφημερίς» λέγει, ὅτι ἡ μόνη δραστηριὴ ἐνέργεια πρὸς περιστολὴν τῶν ἐνόπλων σωμάτων ἐν Μακεδονίᾳ θὰ ἦτο τὸ κλείσθαι τῶν ἑλληνικῶν, βουλγαρικῶν καὶ σερβικῶν προξενεῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἡ ἐντομος ἀπειλὴ τῶν δυνάμεων πρὸς τὰς τρεῖς Κυβερνήσεις αὐτάς.

ΝΕΟΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ λιποταξία τοῦ λοχαγοῦ Νιαζή—μπερὶ ἐκ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μοναστηρίου, μετ' ὀλοκλήρου λόγου καὶ πολλῶν δημοσιῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων πολιτῶν, φύλλον, ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς γενικεύσεως τοῦ κινήματος καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν Μοναστηρίου. Συγγρόνως εὐρέθησαν τοιχοκολλημέναι οὐχὶ μόνον ἐν Μοναστηρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν πλείστασι ἄλλαι πόλεις τῆς γενικῆς διοικήσεως Μοναστηρίου καὶ ἄλλων μακεδονικῶν πόλεων ἐπαναστατικῆς προκηρῶσεως τῶν Νεοτούρκων, ὧν ἡ τοῦ Νιαζήμπερ ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἀγαπητοὶ συμπατριῶται,

Ἀπὸ τριακονταετίας καταστραφείσης τῆς Βουλγίας, ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν ὁ τυραννικός, σκοπὸν ἔχων τὴν γενικὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ τοῦ λαοῦ, καταστράφας πλείστους τιμίους ἀνδράς καὶ ἐντίμους οἰκογενείας.

Ἐν συμπατριῶται, ἐγκαταλείψατε ὅλα τὰ μάτια τοῦ κόσμου ἀγαθὰ, περιφρονησάτε καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴν μου, ἔγεινα ἀσπονδὸς ἐχθρὸς αὐτοῦ, ὀρῶμενος ἐκ φιλοπατρίας καὶ φιλανθρωπίας.

Ἐάν ρανὶς αἵματος φιλοπατρίας εὐρίσκηται ἐν ὑμῖν, ἔλθετε μετ' ἐμοῦ ἵνα ὁ ἱερὸς κόσμος ἐκτελεσθῇ ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα. Ἐάν ὁμοῦ τὰ μάτια τοῦ κόσμου ἀγαθὰ σὰς κάμνωσι δούλους νὰ μὴ ἀναγκάζητε τοὺς θείοντες μετ' ὑμῶν νὰ ἐλθῶσιν νὰ ἀρνηθῶσι τοῦτο.

Ἄλλοιμονοι εἰς ἐκείνον, ὅστις θελήσῃ νὰ κάμῃ ἑαυτὸν ὄργανον πρὸς καταστροφὴν τοῦ σκοποῦ μας! Θέλει τιμηθῆθαι διὰ θανάτου.

Προσελθετε τὸ γρηγορότερον, συμπατριῶται, ὅπως τὰς χεῖρας ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἀλληλοκράζοντες: «Ζήτω ἡ πατρίς, Ζήτω ὁ λαός! Κοιμητῶν καὶ πρόσοι».

Τὸ κίνημα στρέφεται ἐξ ὀλοκλήρου κατὰ τοῦ σημερινοῦ τουρκικοῦ καθεστώτος.

Τηλεγραφήματα ἐκ Μοναστηρίου ἀγγέλλουσιν ὅτι εἰκοσιν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς Μοναστηρίου καὶ ἀργότερον ἑταροὶ δέκα ἐδραπέτευσαν μετὰ στρατιωτῶν, συναποκομίσαντες καὶ πολεμοφόδια, ὅπως ἐνωθῶσι μετὰ τοῦ Νιαζήμπερ ἐπὶ τῶν ὁρέων τῆς Ρένας, ἀφῆσαντες ἐπιπολὴν πρὸς τὸν γενικὸν δικαστὴν καὶ προτρέποντες αὐτὸν νὰ μὴ τοὺς καταδιώξῃ, ἐν θεῇ νὰ μὴ χυθῇ ἀδελφικὸν αἷμα.

Τὸ κίνημα ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰς φρουρὰς τῆς Φλωρίνης καὶ Ἀβδῶν.

Ἡδὲ οἱ στασιασταὶ τῆς Ρένας μετέβησαν εἰς Ἀργίδα καὶ προσπαθεῖν νὰ ἐξελθῶσιν καὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἐναντίον τοῦ καθεστώτος.

Τηλεγραφήματα περὶ τοῦ νεοτουρκικοῦ κινήματος ἀγγέλλουσιν, ὅτι οἱ ἐπαναστατῆται τοῦ Μοναστηρίου ἐξακολουθοῦσι σιγηνετροῦμενοι εἰς τὰ ὄρη τῆς Ρένας. Τὰ τηλεγραφικὰ σύματα καὶ πᾶσα ἄλλη συγκοινωνία διεκόπη. Οἱ στασιασταὶ ἐτοιμάζονται νὰ περικυκλώσωσι τὸ Μοναστήριον ὅπου βασιλεύει μέγας πανικός.

Τηλεγραφήματα ἐκ Σκοπελίων ἀναγγέλλουσι τὴν ἐκρηξίν ἀλβανικῶν ταραχῶν κατὰ τὸν τουρκικὸν ἀρχὸν. Ὁκτώ χιλιάδες Ἀλβανοί, ὀπλασθέντες, συνηθροίσθησαν εἰς τὸ Βερίσοιτις ὅπως ἐκστρατεύσωσιν ἐναντίον τοῦ μουσταφίτικοῦ Πριστίνης, ὅστις ἐξήγγισεν κτεσπευσιμῶς βοήθειαν.

Οἱ Ἀλβανοὶ ἐπαναστάται ἐδήλωσαν πρὸς τὸν Μουσταφίτην καὶ τὸν ὑπεργένετον νὰ τηλεγραφήσῃ πρὸς τὸν Σουλτάνον ὅτι θὰ ἀντιστάσῃ μέχρι ἐσχάτου κατὰ τῶν μελετωμένων Μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων.

Β' ΚΛΗΡΩΣΙΣ

ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ο Α' 665793 ἀριθμὸς κερδίζει 100000 δραχμῶν. Ο Β' 169372 » » 25000 » Ο Γ' 023832 » » 10000 »

Οι Δ' 875366, Ε' 064844 καὶ ΣΤ' 932493 κερδίζουν ἀνὰ 5, 000 δραχμῶν ἕκαστος. Οι Ζ' 753626, Η' 588179, Θ' 963099 Γ' 220484 καὶ ΙΔ' 220, 561 κερδίζουν ἀνὰ 100000 δραχμῶν ἕκαστος.

Οι κάτωθι 411 ἀριθμοὶ κερδίζουν ἕκαστος ἀνὰ δρχ. ἑκατὸ (100).

Table with 15 columns of numbers representing lottery winners and amounts.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ Ἡ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Γίνεται γνωστὸν τοῖς κ. κ. μετόχοις καὶ τῷ ἀξιότιμῳ κοινῷ ὅτι τὸ Ταμιευτήριον ἡ Λευκωσίας θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ μίαν ἐτι πενταετίαν ὑπὸ τοῦ ὅρου τοῦ ἰδίου καταστατικοῦ καὶ ὑπὸ τινος τροποποιήσεως δι' ἰδικτιῶν συμβολαίου διανεμηθῶσιν δωρεὰν, μετατροπῶν τῶν παλαιῶν μετοχῶν ἀμειωτέρων τῶν περιόδων εἰς 10 0. 0. ἑκάστης Δέχεται τὴν ἐγγράφην νέων μετοχῶν ὑπὸ τοῦ συνθέτου ὅρου, ἧτοι ἀντὶ πέντε σελινίων προκαταβολῆς ἐπάπαξ, καὶ ἐνὸς σελινίου καθ' ἑξῆς ἑβδομάδα δι' ἑκάστην μετοχὴν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ ἀποσῶσιν τινὰς ἢ καὶ ὅλας τὰς μετοχὰς των κατὰ τὴν λήξιν τῆς παρούσης πενταετίας ἧτοι τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1908 ἀφαιλοῦσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ταμιευτηρίου μέχρι τῆς 30ης Σεπτεμβρίου 1908 ε. π.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Table with 2 columns: Market prices for various goods like wheat, oil, and other commodities.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μόνον εἰς τοῦ ΔΙΑΔΕΚΤΟΥ ἠὰ εὔρετε Κοινὴν γνήσια, εὐόσμη καὶ ὑγιεινά. Δοκιμάσατε.

Η ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ Δεσποσύνη Ρε-ξέκκα Σαββίδου ἐπανέκωψεν ἐκ τῆς περιόδου αὐτῆς καὶ δέχεται τὰς ἐπισκέψεις τῶν πασχόντων τοῦ ὀδόντας.